

Evangelí del dissabte de la setmana XXXI de durant l'any: purificar el cor

Evangelí i comentari del
dissabte de la setmana XXXI de
durant l'any. “Allò que és
admirat entre els homes, és
detestable als ulls de Déu”.
Jesús ens anima a purificar el
cor i renovar la ment, a
examinar desitjos i intencions,
perquè és del cor d'on surten
les obres bones i dolentes.

Evangelí (Lc 16, 9-15)

Jesús digué als deixebles:

I jo us dic: Guanyeu-vos amics a costa del diner, que és enganyós, perquè, quan tot s'hagi acabat, us rebin a les estances eternes. Qui és fidel en una cosa molt petita, també és fidel en una de gran, i qui enganya en les coses petites, també enganya en les grans. Per tant, si no heu estat fidels en l'administració del diner, que és enganyós, ¿qui us confiarà els béns veritables? I si no heu estat fidels en les coses que són d'un altre, ¿qui us donarà allò que us pertany? Cap criat no pot servir dos senyors, perquè, si estima l'un, avorrirà l'altre, i si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu servir alhora Déu i el diner.

Els fariseus, que eren amics dels diners, van sentir tot això i es reien de Jesús. Ell els digué:

Vosaltres sou els qui davant la gent us feu passar per justos, però Déu coneix els vostres cors: allò que és

admirat entre els homes, és
detestable als ulls de Déu.

Comentari

Les paraules de l'evangelí d'avui són en part aplicació de la paràbola del fragment d'ahir, encara que en el context ampli de tot l'Evangelí de Lluc. D'una banda, s'anima els deixebles a captenir-se amb la saviesa que, imperfectament, es reflecteix en la sagacitat dels que només funcionen per càlculs humans. De fet, l'expressió «riquesa injusta» fa referència a la riquesa desvinculada de l'obtenció de la justícia veritable. Jesús ens demana que maldem de debò per assolir allò que diem voler assolir, posant-hi el coll al servei de la meta: les estances eternes. Es tracta, per tant,

d'aprendre com fer servir
correctament els béns materials.

A aquesta exhortació se li sumen
dues més, que estan en relació també
amb altres textos de Lluc.

L'administrador responsable és el
que para atenció a les coses petites,
ja que sovint hi és per on ve la ruïna.
És en les miques i en les qüestions
petites on es manifesten i demostren
l'interès i l'amor veritables. També
ens diu el text que no podrem
administrar bé els béns eterns si no
hem sabut administrar bé els
transitoris. Aspirar al cel no vol dir
desentendre's del món. Aquests
ensenyaments es poden sintetitzar
en la frase: «No podeu servir alhora
Déu i el diner». Si el que
primàriament ens mou són els
diners, Déu en queda fora. Només un
dels dos factors pot regir la vida.

Les darreres paraules del Senyor ens
posen sobre avís. A Jesús l'estaven

escoltant «amics dels diners» (*Lc* 16, 14) i això ell ho veia, encara que per fora es dissimulés. Perquè, quin és el valor de l'almoïna d'un avar o d'un cobejós? Déu ho jutja. I això és el que és veritablement determinant. De ben poc ens servirà el judici positiu dels homes sobre nosaltres si realment el nostre interior ho desdiu. Jesús ens anima a purificar el cor i renovar la ment, a examinar desitjos i intencions, perquè és del cor d'on surten les obres bones i dolentes.

Juan Luis Caballero // Photo:
priscilla du preez - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dissabte-de-la-setmana-xxxi-de-
durantalany-purificar-el-cor/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dissabte-de-la-setmana-xxxi-durantalany-purificar-el-cor/)
(13/08/2025)